

Referat fra møte i Kringkastingsrådet

Torsdag 16. oktober, møterom 7 og 8, NRK Marienlyst.

Dagsorden

09:30: Gjennomgang av dagsorden/presentasjon av nye medlemmer v/rådets leder Per Edgar Kokkvold

09:40: Klagebehandling

Det foreligger i alt 50 klagebrev, flere av dem overliggere fra forrige møte. Rådets ledelse ønsker å drøfte to saker særskilt denne gangen, nemlig mediernes (og NRKs) dilemmaer rundt den såkalte OL-saken og dessuten den direktesendte nødlandingen fra Gardermoen.

Faktakrigen bak Oslo-OL 2022 - og mediernes dilemmaer

NRK har fått flere klager, både i fjor høst og i sommer, for sin dekning av OL-2022-saken.

Det blir hevdet at NRK har opptrådt som aktører for ja-siden, noe som blir kategorisk tilbakevist av NRK. Hvor viktig har mediernes rolle vært i denne saken og hvilke journalistiske dilemmaer reises når informasjonen fra sentrale aktører blir en olympisk lek i faktaforvirring.

Innledning v/sportsredaktør Reidar Sollie, også leder i Norske sportsjournalisters forbund

Var det rett av NRK å direktesende fra nødlandingen på Gardermoen?

Rådet har mottatt klager fra seere som mener at det var galt av NRK å bryte sendeskjema 31. august for å sende direkte fra en nødlanding på Gardermoen. I verste fall kunne flere hundre tusen seere – og ikke minst mange pårørende - blitt vitne til en direktesendt katastrofe, hevder klagerne. Hvilke etiske vurderinger gjøres av NRK i slike situasjoner?

Nestleder i Kringkastingsrådet, Kjersti Thorbjørnsrud innleder til diskusjon.

Behandling av øvrige klagebrev og meningsytringer siden forrige rådsmøte.

12:00: Lunsj

13:00: Temasak 1: Kampen om det beste innholdet.

Hvor mye stoff skal produseres av NRKs egne medarbeidere i framtida? Og hvor mye skal settes ut til eksterne produsenter? Og hvordan skal NRK forbli landets største produksjonsselskap og samtidig sikre seg tilgang til et stadig mer attraktivt innhold fra det norske produsentmiljøet?

Innledning v/Petter Wallace, sjef for eksterne produksjoner i NRK

- 13:45:** **Temasak 2: Bredt og brilliant – ambisjoner for framtidens TV-drama**
For to år siden blåste det full storm rundt NRKs dramaavdeling. Reaksjonene fra kulturlivet var mange: Manglende åpenhet, liten samarbeidsvilje, feil valg av repertoar og en dramasjef som ikke ville lytte. Flere tok også til orde for at hele NRK Drama burde legges ned. Etter stormfulle tider er flere grep gjort og kritikken har stilnet.
Innledninger v/kultursjef i NRK Hege Duckert og sjef for NRKs dramaavdeling, Ivar Køhn
- 14:30:** **NRKs ledelse informerer**
- 15:00:** **Møteslutt**

Til stede fra Rådet:

Per Edgar Kokkvold
Kjersti Thorbjørnsrud
Beate Bø Nilsen
Ola By Rise
Erlend Grimstad
Mette Gundersen
Sigvald Oppebøen Hansen
Finn Egil Holm
Ingvil Smines Tybring-Gjedde
Hallvard Moe
Thor Bjarne Bore
Randi Haugen
Jens Johan Hjorth
Katri Sarak Somy

Til stede fra NRKs ledelse:

Kringkastingssjef Thor Gjermund Eriksen
Nyhetsdirektør Per Arne Kalbakk
Strategidirektør Annika Biørnstad
Programdirektør Vibeke Først Haugen

Klagebehandling

- Å gå direkte er blitt vanligere og vanligere. Breaking news-genren er blitt vanlig, dominerende og omdiskutert, sa Kjersti Thorbjørnsrud i sin innledning. – Det startet med den første gulfkrigen på CNN tidlig på 90-tallet, som satte en ny standard for nyhetssendinger. Det vi har sett er en tabloidisering, med lavere terskel for å definere hva som er verdig en direkteending. Man snakker også om «Fox-effekten», hvor man hyper opp hendelser ved å dekke dem direkte, sa Kjersti Thorbjørnsrud, og viste til 11. september 2001 og 22. juli 2011 som typiske breaking news- eksempler, før hun gikk inn på ekstrasendingen i NRK fra nødlandingen på Gardermoen 31. august. Klagen gikk bla på hensynet til pårørende, og at NRK «hermer» etter TV 2. Hva skal til at en hendelse defineres som verdig en direkte ekstrasending?

Hvilke prinsipper er retningsgivende for NRK når det gjelder beskyttelse av ofre og pårørende? Bør NRK ha strengere retningslinjer enn kommersielle aktører? Budsjettene er knappe – hva kan ekstrasinger gå på bekostning av? spurte Kjersti Thorbjørnsrud.

- Blåste vi det opp og skapte unødig frykt? Vår vurdering er et når et fly skal foreta en nødlanding mener vi det er en vesentlig nyhetshendelse. Vi står for den nyhetsvurderingen. Når det gjelder å vise selve landingsøyeblikket direkte, ligger det en naturlig forsinkelse i signalet, slik at det var åpning for å kutte hvis vi trodde det var overveiende sannsynlig at det skulle ende med et kræsje. Da hadde vi trolig gjort en annen vurdering. Med 191 passasjerer er det mange familie, venner og bekjente som følger med. Ved en trafikkulykke går vi ikke ut med identitet uten at vi vet at pårørende er informert. Det stiller seg litt annerledes ved en flyulykke, som vurderes som så stort og alvorlig at vi omtaler det likevel. Men vi vil i så fall være varsom med å gå inn på nærbilder, i en slik situasjon vil vi velge avstand og være varsom med å identifisere enkeltmennesker, sa Per Arne Kalbakk.

Jens Johan Hjorth hadde sans for klagen. – Jeg forstår at det er utfordrende å gjøre disse øyeblikksvurderingene, men jeg er ikke overbevist over argumentene i svaret, sa han, og henviste til «Fox-effekten». - Hvorfor kjøre direkte hvis man regnet med at det kom til å gå bra? Jeg heller til at det ikke burde vært gjort på denne måten, sa Hjorth.

Mette Gundersen var enig. - Hva slags tid har man til å gjøre vurderinger når eksplosjonen er et faktum? Hva hadde dere bestemt på forhånd? Var dere forberedt på å kutte hvis galt? Mediene hypet hverandre i denne saken, og ingen våget til å være først til å stikke fingeren i jorda, sa hun.

- Hvis det hadde vært stor sannsynlighet for at det hadde gått galt, ville man da valgt å ikke sende? Jeg har problemer med å se det, sa Erlend Grimstad.

- Vi står overfor en rekke slike valg. Jeg går langt i å mene at der riktig å dekke denne type hendelser, men det går en grense ved å vise detaljer, sa Thor Gjermund Eriksen, og fortsatte: - Det ville ikke være mulig å holde en slik hendelse eller ulykke skjult for folk flest. At det skaper angst er en litt rask slutning. Det var mye som tilsa at vi skulle dekke dette. Hadde det vært riktig å kutte sendingen ved en katastrofe? Jeg er ikke overbevist om det, men vi vil selvfølgelig forsøke å beskytte ofre og pårørende. Det handler om å ta hensyn til enkeltmenneskene, og samtidig ta hensyn til samfunnets behov for informasjon, sa kringkastingssjefen. - Hvor terskelen for «breaking» går er en interessant diskusjon. Denne situasjonen var så bredt kommunisert fra myndighetenes side at ikke ville utført vår oppgave hvis vi ikke dekket dette. Vi kan gjerne diskutere hvordan man løser en slik dekning, men prinsipielt er vi innenfor, sa han. Per Arne Kalbakk gjentok at man ville valgt avstand som grep i formidlingen ved en katastrofe.

Beate Bø Nilsen mente det ville vært unaturlig om NRK ikke hadde dekket dette. – Befolkningen krever hurtigere nyheter. Dilemmaet her er om man skulle sende direkte eller ikke. Jeg mener pårørende ville fått vite dette uansett, gjennom andre kanaler, som Facebook og Twitter, sa hun.

- Vi har sett en kolossal forandring i medias måte å tenke og jobbe på, med en samtidighet som er helt annerledes enn tidligere. NRK kan ikke melde seg ut av dette, sa Thor Bjarne Bore. – Det er derfor ikke et spørsmål om man skal dekke, men hvordan. Avgjørelsene må ligge i redaksjonene, mente han, og la til: - Det er viktig at de som klager får svar med en gang. Ta lyttere og seere på alvor, svar rast og delta i andre debatter om hvorfor NRK gjør som de gjør, oppfordret han.

Ingvild Tybring-Gjedde var enig. - Diskusjonen må gå på hvordan. Men jeg synes ikke NRK bør være først ute og hype det mest mulig opp, sa hun.

- Myndighetene er også på en annen måte samtidige i sin kommunikasjon nå. Politiet bruker for eksempel Twitter, og Avinor, politiet og andre er nå kjapt ute. Dette er også en del av dette bildet, kommenterte Thor Gjermund Eriksen.

Per Edgar Kokkvold fulgte opp. - Hver dag må medier vurdere hensynet til pårørende opp mot sakens størrelse. Medier har lett for å overvurdere folks kunnskap, men undervurdere deres forstand. Viktigheten må trumfe hensynet til pårørende, mente Kokkvold, som viste til 9/11 og konsentrasjonsleirene, Orderud-saken og tragedien på Heysel stadion som eksempler så store hendelser at hensynet til offentligheten må veie tyngst.

Kjersti Thorbjørnsrud etterlyste mer om terskelen for hva som skal bli ekstrasendinger - hva skal til, når er det sensasjon som er utslagsgivende, når er det allmennhetens interesse og opplysning? – Jeg reagerer når det bygges opp spenning som er spennende for de av oss som ikke er berørt, i forhold til de som har det jævlig. Jeg vil ikke bli underholdt i sanntid av det som er en tragedie for dem det gjelder, sa hun.

Sigvald Oppebøen Hansen delte NRKs vurdering at det var riktig med breaking i denne situasjonen. – Det ville vært kritikkverdig hvis NRK ikke hadde sendt. Dessuten fører det trolig til mer angst hos pårørende hvis man ikke vet hva som skjer enn hvis man vet, sa han.

- Slike avgjørelser må tas der og da, det er vanskelig å lage kriterier på forhånd, mente Thor Bjarne Bore, som ikke syntes dette var underholdning. – Jeg lærte mye av dette, selv om man kan diskutere omfanget, sa han.

Per Arne Kalbakk bekreftet at terskelen for direktesendinger har blitt lavere. – Det har dessuten blitt veldig enkelt å sende direkte, og det går ikke nødvendigvis utover andre ting. Det er sanntid på alle plattformer i dag, folk forventer at vi skal være til stede. Vi skal være først, men med hele bildet. Samtidig har kravet til å sette ting i sammenheng blitt større, sa han. – Vi sender direkte på nett bl. a. fra pressekonferanser og Stortinget nesten hver dag. Men hvor stor plass gir vi de store sakene? Her prøver og lærer vi, sa Kalbakk, og trakk fram noen eksempler: - Da ambulanseflyet med en ebola-smittet kvinne landet i forrige uke, og flyet ble forsinket, ble vi stående i en skvis. Det ser lite vesentlig ut å stå der i time etter time uten at det skjer noe, og dette var nok ikke vårt største produksjonsøyeblikk. Å følge rettssaken mot Northug var av allmenn interesse, men saken trengte ikke å ligge øverst på nettsida vår så lenge, innrømmet Per Arne Kalbakk.

Faktakrigen bak Oslo-OL 2022 - og medienes dilemmaer

OL-saken har vært en tautrekking om fakta, og fasiten er like uklar som et middels hopprenn i Holmenkollen, sa Reidar Sollie i sin innledning. Se vedlegg.

ol-kringkasting.docx

- Det mest interessante her er hvor viktig det er at mediene bruker ressurser på kritisk gjennomgang av denne faktakrigen, sa Per Edgar Kokkvold.

- Vi burde brukt mer tid på kritikerne, og gått dypere ned i tallene, innrømmet Per Arne Kalbakk. - Helhet og balanse over tid er viktig. Vi har dekket både den demokratiske prosessen, og har lagt til rette for offentlig debatt. Vi har et ansvar for at partene slipper til, men også for å stille kritiske spørsmål om deres argumenter. Og vi har et ansvar for å etterprøve fakta. Etter halvannet år med dekning er vår konklusjon er at det området vi har dekket best er det demokratiske. Vi har fulgt behandlingen i idretten, bystyre og Stortinget, vi har kjørt meningsmålinger hver måned og dekket det bredt. Også det å slippe til partene og utfordre dem har vi lyktes rimelig bra med, men de siste månedene har vi nok vært litt mindre grundige, sa Kalbakk.

Randi Haugen var glad for at Kalbakk innrømmet at NRK har hatt for lite kritisk egenjournalistikk i OL-saken. – Det er heller ikke tilstrekkelig å ha balanse over tid, medievirkeligheten er så fragmentert, og folk ser bare det som er akkurat nå. Når det er folket som skal avgjøre, må de få et beslutningsgrunnlag som holder mål, sa hun.

- Målet om balanse over tid fritar oss ikke for å prøve å være balansert i hvert innslag, svarte Per Arne Kalbakk.

Klage på innslag i Dagsrevyen om Petter Northugs promillekjøring

- Vi har diskutert dette og kommet fram til at dette innslaget ble for langt, kommenterte Per Arne Kalbakk.

Klage på «sniksvensking»

Per Edgar Kokkvold var enig i at unødig bruk av svenske ord er et problem som NRK bør se nærmere på, og viste til flere eksempler på «sniksvensking».

- Som regel får vi motsatt kritikk, at vi ikke viser nok innhold på nordiske originalspråk, sa Thor Gjermund Eriksen. - Vi skal speile nordisk kultur, og er stolte av Nordvisjons-samarbeidet, sa han, og fortsatte: - Vi må selvfølgelig hele tiden jobbe med å forbedre språket.

Per Arne Kalbakk fulgte opp: - Dårlig språk i nyhetene er vi bevisste på. Vi jobber med å snakke godt norsk.

Randi Haugen ville vite om NRK har ansatt flere svensker i eteren. Thor Gjermund Eriksen svarte. – I Alltid nyheter formidler vi nyhetssendinger fra SR og BBC, og det hender ikke sjelden at vi bruker hverandres reportere i nyhetsdekningen. Det er imidlertid sjelden vi bruker dansk. I Oppland har vi dessuten en av våre mest populære distriktsprogramledere, nemlig Madelen Cederström. Hun er en viktig profil for oss, og hun snakker avsløpent svensk. På P3 har vi også en svensk programleder.

Per Edgar Kokkvold minnet om at NRK har en engasjert språksjef som svarer på henvendelser. - Men mens en språklig feil i en Dagsnytt-sending tidligere ble rettet til neste sending, gjentas den nå fra sending til sending. Her må dere følge med, sa han.

- Dette handler om bevissthet og forståelighet. Å forholde seg til andre språk er viktig, men røkte eget språk er enda viktigere, mente Ola By Rise. – Det sniker seg inn misforståelser, og da er det bra at NRK har en språksjef som røkter språket. Vær nøye med å bruke språket så riktig som mulig, oppfordret han.

Klager på redusert omfang av kristne programmer

- Vi er forpliktet til å speile religiøse mangfold, og det er fortsatt slik at vi har forkynnende programmer. Vi har ingen planer om å endre det. Nå skal vi forresten «salme Norge», i programmet «Salmeboka minutt for minutt», sa Thor Gjermund Eriksen.

Kampen om det beste innholdet

- Det viktigste for oss er å fortsette og få tak i det beste norske innholdet, slik at vi fortsatt kan være relevante for våre lisensbetalere, sa Petter Wallace i sin innledning, hvor han dro gjennom historien om norsk tv-produksjon siden 1980. – NRK produserte alt selv, og bidro lite til produksjonsbransjen i begynnelsen. Det skapte polarisering i tv-markedet, sa Wallace. - På midten av 2000-tallet påla NRK seg selv å bruke 10 % av budsjettet til å sette ut produksjoner til eksterne. I 2009 ble så eksterntredaksjonen etablert. Det vi har sett de siste årene, er en Internasjonalisering av bransjen, men selskapene har opprettholdt norsk ideutvikling. Uavhengige produsenter har blitt et kraftsenter i norsk tv-produksjon, sa Wallace, og fortsatte:
- De eksterntproduserte programmene vi sender identifiseres som NRK-innhold, publikum opplever dem som NRK-produksjoner, til tross for at de er laget av eksterne. Vi er tett på både i planlegging, produksjon og redigering for å sikre NRK-kvalitet i ruten. Tilbakemeldingene vi får er at vi forbedrer produksjonene ved vår involveringen, sa Wallace.

Hvordan stiller produksjonsselskapene til dette NRK-stempelet? spurte Per Edgar Kokkvold. – Det er de veldig komfortable med. Mange i produksjonsmiljøet har NRK som sitt førstevalg, svarte Wallace.

Thor Bjarne Bore var opptatt av produktplassering, noe Petter Wallace kommenterte på følgende måte: - NRK har ikke mulighet til det. Vi ser at dette er en økende del av finansieringen for kommersiell tv-produksjon, men vi kan ikke og vil ikke tillate produktplassering.

- En større og større del av innholdet produseres utenfor organisasjonen, og det gjelder på alle områder unntatt distrikt, nyheter og sport. I prinsippet er det imidlertid ingen forskjell når det gjelder redaktøransvaret på innkjøpt innhold og det vi produserer selv. Vårt redaktøransvar er akkurat det samme, sa Thor Gjermund Eriksen. – Vi utvikler formater i samarbeid med produksjonsselskapene, og dette er ikke det samme som tradisjonelt innkjøp. Ca 1/3 av innholdet vårt produseres på

denne måten, og jeg tror vårt produksjonsmiljø blir bedre av denne konkurransen. Vi skal forts ha stor intern produksjon, men det er et ønske fra politisk hold at NRK bør øke sin andel av eksterntproduksjoner. Veksten i eksterne produksjoner kommer til å fortsette, sa han.

Per Edgar Kokkvold viste til tekstreklameplakatens formuleringer om særskilt ansvar for at innkjøpt stoff tilfredsstiller kravene til journalistisk uavhengighet og integritet.

- Liberalisering av produktplassering er noe vi er opptatt av, og det har vært episoder med produktplassering vi ikke har kjent til. Det har ført til at vi har måttet utsette sending av programmer. Vi skal ikke ha produktplassering, og jeg tror man vil se tydeligere og tydeligere forskjellen på NRK og kommersielle kanaler på dette området, svarte Thor Gjermund Eriksen.

- Reduseres egenproduksjonskapasiteten som følge av at mer kjøpes eksternt? spurte Kjersti Thorbjørnsrud.

- Vi investerer penger i prosjektene, og noen av produksjonsselskapene kjøper tilbake tjenester fra NRK, kommenterte Petter Wallace. – Når det gjelder kostnadene er det liten forskjell på om vi betaler for programmet eller produserer selv. At det er billigere vil aldri være en grunn til å sette ut en produksjon. Fordelen med eksterne produksjoner er at vårt ansvar begynner og slutter med hvert prosjekt. Men det viktigste for oss er at vi alltid skal velge den beste ideen, uansett hvem som produserer, sa Petter Wallace. – Med nye måter å produsere på de siste årene, produserer vi mer innhold enn tidligere med de samme ressursene, supplerte Vibeke Først Haugen.

Bredt og brilliant – ambisjoner for framtidens tv-drama

- Temasak nummer to tar utgangspunkt i en klage, der klageren mener det er for mye dramatisering av norske krimromaner og for lite av de store klassiske litterære verkene, sa Per Edgar Kokkvold, før han slapp til Hege Duckert og Ivar Køhn.

- I 2013 sendte vi 1600 timer drama, så vi har et stort spekter, sa Hege Duckert. – I Fjernsynsteaterets historie lagde vi 500 egenproduksjoner på 30 år. Tv er imidlertid et helt annet medium i dag, med større internasjonal konkurranse. Nåtidens tv-drama går tettere på menneskers liv, og det forventes at vi skal matche de store amerikanske seriene, sa Duckert. – I allmennkringkasteroppdraget ligger at vi skal fortelle samtidshistorier i en form som engasjerer, på vårt eget språk. Vi har nylig omorganisert til en mindre og mer effektiv drama-organisasjon, og har hovedvekt på langserier på 8-10 episoder. Blant dem «Mammon», som samlet 1 million seere hver uke. Vi legger nå mer vekt på manusforfatteren, serieskapernes intensjon er viktig. Vi kommer til å jobbe enda tettere med manus og manusforfattere framover, sa Hege Duckert.

- Vi tar utgangspunkt i vårt eget samfunn, vår egen tid, på vårt eget språk, fastslo Ivar Køhn i sin innledning. – En typisk dramaproduksjon tar fire år. Derfor må vi tenke langt fram, og ha ha god tid. Vi har også andre utfordringer, som rettigheter, nye plattformer, finansiering, konkurranse og endrede seermønstre.

Vår ambisjon er å produsere briljant tv-drama for et bredt publikum, og å utvikle nye, originale prosjekter, sa Ivar Køhn.

- Er det vanlig at ideer lekkes, og at andre snapper opp deres ideer? spurte Per Edgar Kokkvold, noe Køhn kunne svare avkreftende på. – Det er ikke min erfaring at det stjeles mye, men like ideer popper ofte opp på samme tid. Men ideen er ikke viktigst, det viktigste er å finne den som kan fortelle historien, sa Ivar Køhn.

Beate Bøe Nilsen ønsket å vite mer om hvordan avdelingen planlegger. – Vi lager serier i sesonger. Vi begynner med en sesong, og går det bra, er vi forberedt på å lage en ny. To-tre sesonger er det en bra historie kan holde. Vi lager en sesong av gangen, jeg tror ikke kommer til å gjøre to sesonger i ett, kvaliteten blir bedre når vi lager en av gangen, svarte Ivar Køhn.

Erlend Grimstad ønsket en utdypning rundt spørsmålet om rettigheter. Ivar Køhn kunne fortelle at avtaleverket NRK må forholde seg til ikke henger helt med i den teknologiske utviklingen. - Vi har begynt diskusjonene med rettighetsorganisasjonene rundt dette. Selv om vi eier prosjektet, og har alle rettigheter, må vi likevel betale på nytt for nye visninger etter første gangs utsending, og dette er en utfordring, sa Køhn.

Hallvard Moe roste rådsledelsen for å ha satt denne saken på dagsordenen. – Dette er en god måte å møte en klager på, sa han, og etterlyste eksempler på produksjoner der NRK Drama har eksperimentert med formater. – I «Kampen for tilværelsen» har vi vært veldig dristige, og har gitt stor kunstnerisk frihet til forfatterne til å øse ut sine fantasier og visjoner. Blant annet har serien opptil åtte minutter lange scener, og det er svært uvanlig. Serien har også innholdsmessige ting som du aldri har sett tidligere på norsk tv. NRK Drama har generelt vært flinke til å eksperimentere, svarte Køhn.

- Hvordan jobber dere med faglig utvikling? Hvor henter dere faglig inspirasjon? spurte Randi Haugen.

- Vi har mye kontakt med våre skandinaviske søstre og brødre i Sverige og Danmark, og vi lærer av BBC, svarte Hege Duckert. – Det handler om å finne talentene som har noe å fortelle. Ikke finne konsept først og deretter talentet, men omvendt, supplerte Ivar Køhn.

- «Lillyhammer» hadde ikke blitt noe av hvis NRK ikke var med å ta risiko, sa Thor Gjermund Eriksen. – Vi har fire store serier på gang nå – to er produsert her, to er innkjøpt. Vi er et lite land, men drama kan ikke være dårligere fordi vi har et lite språk. Norsk drama må ha en kvalitet som er i stil med det internasjonale. Det koster. Å produsere en episode norsk drama koster 100 ganger prisen for å kjøpe inn en episode av «Downton Abbey». Dette er kjernen av vår kulturoppgave, nemlig å utvikle norsk språk og kultur. Vi har i stor grad klart å treffe publikum, med «Mammon», for eksempel, som kanskje er vår mest sette norske dramaserie noensinne, fortsatte han. – Når det gjelder rettigheter, er det en utrolig kompleks problemstilling. Her er det ikke stor forskjell på eksternt og internt produsert innhold, sa kringkastingssjefen. - For å nå samme publikum som for 5-10 år siden, må vi bruke hele buketten av publiseringsplattformer. Det gir en krevende prosess når det gjelder rettigheter. Når det gjelder vårt arkiv, har vi inngått en avtale med Norwaco, slik at alt innhold produsert før 1997 er klarert på NRKs plattformer. Rettigheter er ikke bare knyttet til

drama, men det meste av innholdet på radio og tv. Dette er en av de store utfordringene våre framover, nemlig å sikre publikum tilgang til innholdet vi har produsert ved hjelp av lisensmidler, sa Thor Gjermund Eriksen.

- Det er godt å høre at dere har fokus på rettigheter og muligheten for å bruke produksjonene videre. Neste generasjon ser nesten ikke på tv, mine sønner ser bare tv når det er Champions League. Eller ser de kun på mobile plattformer. De vil ikke avfinne seg med begrenset tilgang, de er vokst opp med valgfrihet. Den adferden kommer de ikke til å endre, sa Jens Johan Hjorth.

Hege Duckert avsluttet med følgende beskjed til klageren: - Etter Norwacoavtalen kan man nå se «Garmann og Worse» når man vil. Men jeg tror hovedtrykket for NRK Drama framover må være å fortelle de moderne historiene.

NRKs ledelse informerer

Thor Gjermund Eriksen

- I dag arrangerer vi audition for «Snøfall», vår nye julekalender som skal sendes i 2016. 1350 barn skal innom i løpet av uka.

- I forhold til NRKs økonomi, investerer vi i innhold på lang sikt. Det betyr at hvis vi kutter i dag, merkes det ikke før om flere år.

- I år deler vi førsteplassen i Ipsos MMIs omdømmeundersøkelse med Tine. Vi er stolte av å være det selskapet i Norge med best omdømme. Det sammenfaller med økende oppslutning om lisensen.

- Vi har fått noen flotte priser – matteserien «Mkx» er nominert til Emmy. «Energikampen» ble vår første Emmy for to år siden. I tillegg har vi fått priser i «Prix Jeunesse», og «Prix Italia» for «Brennpunkt»-programmet «Exit Afghanistan».

- Vi er noe overrasket over forslaget til statsbudsjett, hvor vi ikke får noen økning. Å stå stille nå vil ha vesentlig betydning for vår virksomhet. Vi må redusere kostnadene i størrelsesorden 300 millioner i 2015. Vi må redusere antall årsverk betydelig, vi har allerede de siste 12 månedene redusert 130 årsverk. Vi har spesielle kostnader nå som ikke går til vanlig drift, knyttet til Stortingets vedtak om dab, inkludert kostnad til dobbeltdistribusjon.

Dette blir krevende, men det er vår plikt og oppgave til enhver tid å få mest mulig ut av de ressursene vi har, og skjerme tilbudet til publikum. Det er ekstra krevende når man får budsjettet så sent på året. Veksten i det kommersielle tv-markedet er sterkt økende, og internasjonale aktører gjør det bedre enn noen gang. Samtidig skal NRK bruke mindre. Det er situasjonen. Vi ønsker en mer forutsigbar planleggingshorisont når vi skal styre en mediebedrift som NRK.

031114

Vetle Daler